

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/773/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514208947
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514208947.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Petra Tutka v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej N.. Q. Z., R. I. X, o zaplatenie 2 074,79 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovičovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, IČO: 35 561 734, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 11C/294/2014-49 zo 16.6.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok 117,30 € v konaní o zaplatenie 2 074,79 € prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s. a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zast. 198,99 € na účet jeho zástupcu JUDr. Moniky Marjanovičovej, do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej ho súd zaviazal na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Súd v odôvodnení uznesenia, o. i., uviedol: Vedľajší účastník v písomnom zo 14.4.2015 podaní vzniesol námietku premlčania a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania 198,99 €, pozostávajúcu z trov právneho zast. za 2 úkony právnej služby. Citoval znenie § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a konanie musel v celom rozsahu zastaviť. Dôvodom späťvzatia žaloby nebolo správanie žalovanej, žalobca vzal žalobu späť bez toho, že žalovaná splnila to, čoho sa petitom domáhal. Preto rozhodol a trovách konania podľa 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a uložil žalobcovi nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozhodol o odmene právneho zast. podľa Vyhl. č. 655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhl.). Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania titulom trov právneho zast. za úkony: - prevzatie a príprava zast. [§ 13a ods. 1 písm. a) vyhl.] 91,29 €, - podanie vo veci samej [§ 13 ods. 1 písm. c) vyhl.] 91,29 €. Priznal aj paušálnu náhradu výdavkov [§ 16 ods. 3 vyhl.] 8,04 € a 8,39 €. Zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov právneho zast. 198,99 €, t.j. v sume nižšej, na akú mal nárok. Z uvedeného dôvodu mu priznal náhradu trov právneho zast. v uplatnenej sume. Celková suma náhrady trov konania tak predstavuje 198,99 €, a túto sumu je žalobca povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť „k rukám“ zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. M. Marjanovičovej.

4. Žalobca odôvodňuje odvolanie nasledovne: Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O. s. p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zast. však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Obdobný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) v rozhodnutí 7MCdo 15/2014 z 24.3.2015 a citoval, čo v ňom uviedol. NS SR sa náhradou trov konania vedľajšieho účastníka zaoberal aj v uznesení 6MCdo 5/2013 z 19.3.2014 a citoval, aký právny názor vyslovil. Združenie na ochranu spotrebiteľa (ďalej len združenie) musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je, o. i., kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo naplňovať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov (o. i., aj zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní). Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tomto čase muselo splňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Združenie ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Zároveň si si dovoľuje poukázať na to, že nepriznaním náhrady trov konania „súd“ nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS 78/03. Z uvedených dôvodov považuje právne zast. vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne, a navrhuje napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatňuje trovy konania v odvolacom konaní 21,02 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 10,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 10,07 € s DPH (podanie odvolania).

5. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol: Elektronickým podaním zo 14.4.2015, potom ako vstúpil do konania na strane žalovanej spotrebiteľky 12.10.2014, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich, kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku premlčania voči nároku uplatnenému žalobcom. V danom prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou a k nej pripojených zmluvných ust. na ktorú sa vzťahujú ust. O. z. V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva možnosť právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu zúčastniť sa konania ako vedľajší účastník popri žalobcovi alebo žalovanom. Citoval znenie § 93 ods. 4 a § 79 ods. 4 O.s.p. V súlade s cit. zákonnými ust. sa k podanej žalobe vyjadril elektronickým podaním zo 14.4.2015, keď poukázal na to, že ako vyplýva zo žaloby, žalobca podanou žalobou z 15.5.2014, si uplatnil voči žalovanej

nárok na zaplatenie 2 074,79 € s prísl. Vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobcom uplatnené právo, ako vyplýva zo skutočností uvedených v žalobe uplatnil pôvodný žalobca žalobou doručenou súdu 19.5.2014, t.j. až po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. Následne podaním z 11.5.2015 zobral žalobca žalobu späť a to pred prvým pojednávaním. Súd „konane“ na základe dispozičného úkonu žalobcu zastavil v súlade s § 96 ods. 1 O. s. p. O trovách konania rozhodol v súlade s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. K svojmu oprávneniu vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukazuje v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) v Trenčíne 19Co/307/2012 z 12.2.2014 kde súd konštatuje s poukazaním na rozsudky NS Českej republiky 25Cdo/539/2008 z 19.2.2009 a 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O. s. p. aj on, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovanej. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len procesnom práve. Vo vzťahu k účelnosti trov jeho právneho zastúpenia poukazuje na čl. 47 Ústavy SR a § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle, ktorého má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z § 93 ods. 4, preto pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní mu vznikli trovy konania, má podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zastáva názor, že v dôsledku jeho vstupu do konania a jeho vyjadrení žalobca zobral žalobu späť. Žalobca ako účastník konania zastúpený zástupcom si musel byť vedomý, že si uplatňuje žalobou nárok, ktorý je premlčaný a týmto späťvzatím sa - podľa jeho názoru - snažil vyhnúť plateniu trov konania ako neúspešný účastník. Má zato, že ak by do konania nevstúpil a nevzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, nedošlo by zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby. V zmysle uznesenia KS v Prešove 6Co/219/2012 z 31.7.2013 s ohľadom na § 137 O.s.p. o druhoch trov konania, je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Citujúc uvedené rozhodnutie tak, náklady s tým spojené sú v zásade účelné, čo sa v plnej miere vzťahuje aj na jeho možnosť dať sa zastupovať v konaní advokátom. Na druhej strane poukazuje na § 16 ods. 1 z. č. 586/03 Z. z. o advokácii v platnom znení v zmysle, ktorého sa advokát ako nesporne odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom / § 25 ods. 3 O.s.p./, resp. v pozícii účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. zástupcom, ktorého by si zvolil. V oboch spomenutých procesných situáciách by sa jednalo aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného o účelne vynaložené trovy právneho zast. Čo sa týka právnej hodnoty jeho vstupu na strane žalovanej, tak poukazuje na skutočnosť, že má vedomosť o prípadoch, keď súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčanie v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opiera o premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivý procesný výsledok bude vo veci spotrebiteľov dosiahnutý až jeho procesnou intervenciou. Vid' príklad rozhodnutí Okresného súdu (ďalej len OS) Spišská Nová Ves 9C/118/2014 z 11.9.2014, OS Nové Zámky 6C/30/2014 zo 17.6.2014, 9C/84/2014 z 13.8.2014 vo veci, ktorých vzniesol v rámci odvolacích konaní námietku premlčania. Svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, „príslušnosť“ smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 združenie má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. V predmetnej veci došlo ku zastaveniu konania jednoznačne v dôsledku jeho procesnej aktivity, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska vo veci zobral svoju žalobu voči žalovanej spotrebiteľke v celom rozsahu späť. Citoval znenie § 146 ods. 2 O.s.p. V prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bola žaloba podaná dôvodne a k späťvzatiu žaloby by došlo pre správanie žalovanej. Ďalej treba zdôrazniť, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním. Súd vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom vôbec nepristúpil k preskúmaniu nárokov žalobcu vo vzťahu k § 5b z. č. 250/07 Z. z., resp. skúmaniu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a tak v časti o trovách konania súd správne aplikoval § 146 ods. 2 O.s.p. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatnil už v samotnej žalobe nárok na náhradu trov právneho zast. a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žaloba bola jednou z mnohých jeho totožných žalôb, ktoré majú formulárový charakter. Naopak jeho zástupca musel podrobne žalobu ako aj jej prílohy preštudovať, posúdiť či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj

účel ochrany spotrebiteľa, keďže žaloba bola žalobcom zobratá späť po jeho vyjadrení. Jeho podanie (vyjadrenie) nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobe žalobcu. Poukazuje taktiež na nález Ústavného súdu ČR II.ÚS 2257/08 zo 7.7.2009 v ktorom uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu účelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na uznesenie KS Košice 1Co/5/2013-68 z 26.2.2013, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania voči nárokom žalobcu uplatneným voči žalovanému spotrebiteľovi. Totožný právny názor vyslovil KS v Košiciach v uznesení 2Co/15/2014 z 5.6.2014 a citoval, čo zároveň v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol. Pozornosť odvolacieho súdu taktiež upriamuje k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č.1) zo 6.12.2007 v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č.1. Vzhľadom k tomu, že súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhuje, Uznesenie ako vecne „správny“ potvrdiť v dikcii § 219 O. s. p. Žalobca je povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania 99,67 € bez DPH (1 úkon zo sumy 2 074,79 € je tarifná hodnota 91,28 € + režijný paušál 8,39 €) na účet jeho zástupkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Vo vyjadrení - doplňujúcom vedľajší účastník uviedol: Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach 11Co/487/2013 z 30.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením OS Trebišov 13C/278/2012-85 z 21.6.2013 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach 2Co/353/2013 zo 7.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením OS Košice I. 24C/151/2012-83 z 27.7.2012 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. V prípade ak sa odvolací súd nestotožní s jeho právnym názorom, žiada aby v odvolacom konaní nebola žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu ich neúčelnosti, spočívajúcej v tých istých okolnostiach aké vytýka jemu, a to že po získaní vedomostí, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel advokátovi zaplatiť, aby pre neho paušálny vzor odvolania vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania - odvolania voči rozhodnutiam ukladajúcim mu platiť trovy konania vedľajšieho účastníka bez toho, aby tu bol zrejmy aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej žalobcu zastupuje.

7. Žalobca k vyjadreniu vedľajšieho účastníka k odvolaniu uviedol: Trvá na svojom odvolaní z 24.8.2015 a navrhuje napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

8. K podaniu žalobcu z 29.12.2015 vedľajší účastník zaujal nasledujúce stanovisko: Opakoval doslovne podstatnú časť svojho vyjadrenia k odvolaniu a uviedol: Ak predpokladáme, že súd uznáva jeho právo dať sa zastúpiť advokátom a teda aj na náhradu trov konania spätých s právnym zastúpením avšak mu ich náhradu nepriznal s tým, že tieto považoval za neúčelné, poukazuje naopak na prax žalobcu, ktorý hromadnými formulárovými žalobami uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané nároky a teda je logické, že voči takémuto postupu žalobcu, sa opakovane musí vyjadrovať vo forme a spôsobom determinovaným postupom žalobcu. Preto sa nestotožňuje s názorom súdu, že jeho trovy neboli účelne vynaložené.

9. Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 367 ods. 1, 3 O.s.p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § § 379 CSP a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) uznesenia vo výroku o trovách vedľajšieho

účastníka, ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalobca nie je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 198,99 €.

11. V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Od 1.5.2014 bol súd povinný prihliadnuť aj bez návrhu na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zák. č. 250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného od 1.5.2007). Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 257 CSP priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

16. Pomer hlasov, akým bolo uznesenie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.